

Изрази суботом

Циљена:

За Црну Гору на годину 8 круна, на по године 4 круне.
За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на год. 12 кр. на по године 6 круна.
За све остале земље годишње 20 франка у злату, на по год. 10 франка у злату.
Преплата се прима само у год. и полугодишњим роковима.
Поједини број 20 хелера.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Преплата се шаље поштапском упутницом, само и непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а не и на ручице, г. Петру Рамачиновичу, К. Ц. агенту у Ботор.

Дописи се шаљу Уредничком Рукписи се не враћају.

За огласе плаћа се: за сваку ријеч или за број од пет цифара по 4 хелера за први пут, а за сваки даљи пут по 2 хелера.

СЛУЖБЕНИ ДИО.

МИ
И. И. КОС. А. И.

по милости Божјој

Књаз и Господар Црне Горе

На предлог Предсједника нашег Министарског Савјета и Министра Иностранних Дјела, а по саслушању Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо:

да се војвода Шако Петровић, државни савјетник на расподужењу, по својој молби стави у стање покоја са пензијом, која му припада по годинама службе.

Предсједник нашег Министарског Савјета, Наш Министар Иностранних Дјела, и Наш Министар Финансија и Грађевина нек изврше овај указ.

Ријека, 9. јануара 1906 год.

Никола с. р.

Предсједник Министарског Савјета

Министар Иностранних Дјела

Л. Мијушковић, с. р.

Министар Финансија и Грађевина

А. Радовић, с. р.

МИ
И. И. КОС. А. И.

по милости Божјој

Књаз и Господар Црне Горе

На предлог Предсједника Министарског Савјета, нашег Министра Иностранних Дјела, постављамо:

за секретара II ге класе Књ. Посланства у Цариграду Душана А. Дренуца, досадањег писара истог Посланства.

Предсједник нашег Министарског Савјета, Наш Министар Иностранних Дјела, нека изврши овај указ.

Ријека, 9. јануара 1906 г.

Никола с. р.

Предсједник Министарског Савјета

Министар Иностранних Дјела

Л. Мијушковић, с. р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВЈЕСТИ.

— Г. Евгеније Стаја најмодован је за секретара овдашњег царско-руског посланства на мјесто г. Соловјева.

ЦЕТИЊЕ, 14. јануара

Свети Сава српска слава.

Од Тимока до плавог Јанбранског Мора, од Пеште до Солуна, по свима крајевима, гдје Србин живи, гдје се српски дише и осјећа, гдје се уз гусле пјева о српској и славној и свијетлој, и тамној и жалосној, и јуначкој и поносној прошлости, данас се побожно и свечано прославља први архиепископ и просвјетитељ српски, свети Сава.

Из хиљада и хиљада грла не вино дјече српске, узданице народа нашег, данас се чују умилни гласи св. Сави посвећене народне српске химне: „Ускликимо с љубављу свитељу Сави — српској цркви врховној, светителској глави!“

Свети Сава је српски народни празник над празницима; свети Сава је симбол српског културе, народне свјести, духовног јединства једног истог народа од Адрије до Балкана, од Пеште до Солуна. Свети Сава је право српско славље, манифестација

и вјерског, и културног, и просвјетног, и националног поноса српског.

На данашњи дан сваком Србину, одушевљеном националним и културним идеалима свога прилично великог, али раскомаданог народа, расту крила од потајног миља. Данас је дан од оних ријетких дана, кад се Срби поносе, кад са замишљу на њега гледају његови сусједи, који се не могу похвалити оваквим великим народним својем какав Срби имају — дан, кад је Србин поносан, задовољан и увијерен, да никад неће пропасти, јер је имао велике људе, којима би се могли да диче и много већи, славнији и напреднији. Дан је ово, кад Србин с поносом може да каже: Србин сам!

Прослављање св. Саве у српском народу има свој нарочити значај.

Прије свега то прослављање у снази одржава српско вјерско осјећање, чува вјеру српских праотаца, народну вјеру српску, која никада није стајала на путу никаквом сло бодоумном покрету, која је ишла уреду с народним тежњама, вјеру, која је и у најтежим искушењима петвјековним сачувала неокрњену националну свијест.

На другом мјесту прослављање св. Саве има и тај аспект, што се њиме шири српска просвјета и у најниже слојеве народне. Свети Сава је симбол српске просвјете; он је правник њен; то је светац српске школе, српске културе. Прослављајући св. Саву, подмладак српски усађује у своју млађану душу просвјетно и културно идеале свога народа, а народ који не напредује просвјетно и културно, не може да напредује ни физички, ни материјално, ни у стварању јако и независне државе. Колико Србин полаже на своју народну просвјету и колико му је стало до тога, да буде просвјетљен и да се користи свима културним тековинама, најбоље показује она жарка љубав, којом се сваке године у свима српским земљама и гдје год Србина има прославља успомена на народног светитеља Саву. То је празник у чијем су значају персонификоване вјера и школа српска; *вјера*, која подржава у снази све законе моралне, без којих се напредак народа и државе не може ни замислити, чему нам служи као најбољи примјер дубоко религиозни велики енглески народ; *школа*, која отвара хоризонт народној души, да је обасја свјетлост просвјете и културе, без које су и најјачи народи пропадали.

Ко хоће дубље да размишља, у прослављању првог српског просвјетитеља Саве наћи ће још један, врло важан аспект.

У светом Сави, док буде Србина, славиће се јединствени примјер, који је дао својим потомцима.

Свети Сава је оличени примјер величине ума, дубине схватања државних и народних потреба, самоодрицања и самопожртвовања за општу ствар, презирања личних расположења и навика кад је у питању општи интерес, заповиштања сјаја, богатства, блеска, па чак и краљевске круне у трешку, кад је интерес народни и државни тражио да се тако уради.

Свети Сава је вјечити узор свима нараштајима српским у свему

што је добро. Он је показао пут, како Срби треба да раде, ако хоће нешто да постигну. Он је примјер првацима и богаташима свију српских покољења, показавши им, да свега треба да се одрекну, кад је у питању добро народно.

Калуђерење краљевског најмилијег сина Растка, који је могао бовбрижно и спокојно да живи у сјајном двору свога родитеља, није акт моде тадашњег времена, или акт задовољавања какве вјерске амбиције, *већ је то био државнички чин родољубља Немањиног двора*, који је, кад је у питању народно добро, жртвовао и свога најмилијег сина и одвојо га од радости и наслада овог свијета.

Тај је чин био препорука свима доцнијим српским великашима, вјечити мemento себичацама, грамзивцима и свима онима, који се за љубав свога личног интереса и за љубав амбиција појединачних нијесу хтјели да одрекну од блеска и сјаја, и нијесу хтјели да угуше своје ја, кад би дошло у сукоб с интересима народа и државе.

Свјесна српска интелигенција, која ради на добру свога народа, прослављајући св. Саву, у њему, нарочито у данашњим временима, прославља симбол самопожртвовања и самоодрицања појединаца у корист цјелине. И још се нешто данас прославља. Прославља се побједа слоге над несрећном неслојом српском, побједа мира и љубави слојског и родољубивог рада над мржњом, замишљу, пакости, инатом, себичношћу. Најмилији краљев син Растко, који је учинио уворно дјело самопожртвовања, изашавши из краљевског двора и обукавши се у црну просту калуђерску ризу, учинио је још нешто, што треба да раде сви српски свештеници, просвјетитељи, учитељи и прваци. Свети Сава измирио је над гробом очевим завађену браћу и дао је примјер својим шљедбеницима шта им дужност српска и хришћанска налаже да раде у сличним приликама.

Онда гдје се рођена браћа заваде, гдје ухвате корјена мржње и завист, инат и освета, а све на штету општег добра, дужност је просвјетитеља српских, да по примјеру св. Саве улазе с крстом помирења и љубави, да завађене помире а задојене мржњом науче љубави и попуштању.

Свети Сава је симбол свију врлина, потребних једном народу за његово напредовање: и *дубоке религиозности*, и љубави према *просвјети* и *култури*, и народног *поноса* и *свијести*, и *слоге* и *љубави*, и *самоодрицања* и *самопожртвовања* у питању општих интереса, и на пошлетку угушивања *личних амбиција* и *интереса* на корист добра и напретка цјелине.

Зато у Српству и велико и мало са највећом љубављу прославља данашњи дан; зато данас нема душе српске, богаташке и сиротињске, која не осјећа неко светитељско, узвишено и небеско расположење, кад преко усана прелазе ријечи:

„Ускликимо с љубављу свитељу Сави!“

На Цетињу, на св. Саву 1906.

Милош Живковић

Политичке вјести.

Предсједник Француске Републике. У прошлу сриједу 5. јануара у Версаљу је извршен избор предсједника Француске Републике. Према француском уставу, нови предсједник треба да се изабере најдаље у току пошљедњег мјесеца кад истичу пуномоћја његовом претходнику, и пошто је Лубе изабран 6. фебруара 1899. нови предсједник морао је да буде изабран најдаље 5 ов. мјесеца. Од постанка Треће Републике ово је први пут да су се за изборе предсједника чиниле тако велике припреме.

Нови предсједник Француске Републике, Фалијер, родио се у селу Мецену у департману Лотегарону. 1876. као млад адвокат изабран је за посланика. У комори је био веома скроман и задовољавао се тиме, да ради само у поједицим одборима. Ту је прибавио себи поштованье и важио је у својој групи као ауторитет. Његов први говор у Скупштини примљен је био необично добро. Говорио је са темпераментом. Одмах за тим постао је подсекретар државни и на пошлетку министар. У току од 15 година био је осам пута министар, 1883. у времену, кад је у републиканској партији завладао раздор, постао је министар-предсједник. 1892. изабран је за сенатора, и васкоро је постао предсједник Сената.

У бечкој „Н. Сл. Прес“ Адолф Брисон овако описује новог предсједника француске републике: „Тај сеоски човек, који је увијек жудио за миром, против своје воље увучен је у вртлог политичког живота. Таква му је судбина. У мјесто да су га пустили да у миру живи међу својим виноградицама, они га гурнуше у вртлог политичког живота. И ако је изабран, његова се физиономија неће измијенити. Он, истина, неће моћи да се вози сваког дана у Мецен да пије вино, које је сам ције дио, али ће зато наредити да му се пошље. Полиција ће с њиме имати пуне руке посла. Он се неће моћи одвикнути од тога, да свако јутро не иде у шетњу по булеварима. Јуче сам га видео како шврља по улицама. Поштен је то човек“.

Мароканска конференција. У иппанолској вароши Алжвирасу ових дана отпочела је рад мароканска конференција дипломата великих европских сила за рјешавање мароканског питања. Судећи према писању листова заинтересованих земаља, конференција ће се разићи, не свршивши готово ништа. Али, на сву прилику, Њемачка, ради које је та конференција и сазвана, изаћи ће из конференције најкраћих рукува. Ипглеска је рјешила да по сваку цијену помаже Француску. Њемачка има према себи ове двије велике силе. Италија је на конференцију послала старог свога државника Висконти-Веносту, за кога се зна, да није германовил.

„Берлински Тагблат“, који више пута умије да погоди жеље њемачке владе, отворено признаје, да Француска на крају крајева мора добити Мароко и да Њемачка мора попустити, јер против себо има све заш.

тересоване силе. „Нијемци ће — вели речени лист — бити веома задовољни, ако се извуку из шкрипца, у који су ушли својом кривицом. Чак и „Фосише Цајтунг“ вели, да ће све остати како је и било, јер Њемачка не жели рата, т. ј. у овој прилици не смије да ратује, јер су све силе против ње.

Да наведемо само неке занимљиве појединости са конференције. На њој су присутни и изасланици мароканског султана. У велику дворану, гдје се држе сједнице, ушли су у црним доламама и чарапама. Од њих је један министар иностраних дјела у Мароку, и за њега Мароканци вјерују, да доноси срећу, јер је за двадесет година свога службовања увијек умрио Мароко да извуче из опасности. Мароканци имају ува се тердмане.

Каквим се лудим ситуацијама више пута занимају европске дипломате, најбоље је показала ова конференција. Прије но што су почеле сједнице, дуго се расправљало питање, с каквим пошпирима на глави дипломате да улазе у дворану, гдје се држе сједнице. Неки су, на име, улазили с цилиндером, а неки с меканим пошпиром на глави. И тај спор рјошен је на врло једноставан начин. На прву редовну сједницу предсједник конференције гроф Амо довар умшао је у салу с цилиндером на глави, и од тада се сви управљају према њему.

Избори у Инглеској У Инглеској су готово већ свршени избори за нови парламент. Резултат је већ ту: побјеђени су унијонисте и конзервативци. Добили су већину либерали под предвођењем Кампбел Банермана, новог шефа инглеске владе. Конзервативци са Балфуром и Чемберленом на челу хтјели су да се ограничи слобода трговине, да се заведе царина на сво производе из иностранства, на који би се начин, по њиховом мишљењу, колоније још тјешње везале за отаџбину. Томе су били противни либерали, и за то су побједили. Али, многи обављени инглески државници вјерују, да ће ипак побједити Чемберленова теорија.

ЛИСТА К.

ИЗБОРНА БОРБА У ИНГЛЕСКОЈ.

Исту ону борбу, коју је прије 4 вијека странка Вига водила против монополизиције, воде данашњи Виги — под Едуардом VII. против протекционизма. Странка је здрава, идеја још и људи су готово једнаки. Узмите Маколајену „History of England“, па ћете видјети, да се борба једнако води. Износимо примјер два најумишља политичара Енглеске, да се види карактер одбране и метода пезина Сер Џон Греј у својој министеријалној адреси од 8. јануара каже овако:

Ја видим у протекционизму народну погубицу Енглеске. Наша бродоградња, наш опцијел, жељезо, памук и све друге главне гране индустрије — кад их укупно узмемо — остале су недостигнуте, камо ли наткривене од ма које државе. Наш извоз мавикатурис робе — ако се узме по глави — неки је него у ма којој држави на свијету. Слободна трговина је најгласнији ступ, на којем је наша индустрија подигнута. А протекционизам би значајно добитак неколицине, мањине или појединих трговина и класа на штету укупности. Протекционизам би отежао употребу сила, ал терирао би сав дух јавнога живота, увео би у политику једну врсту корупције, за коју прије нијесмо знали. („Тјамс“ од 13 јануара).

Ово је програматична тачка, с којом су либерали изашли пред изборнике.

Сад долази на ред Џон Чемберлен са својом теоријом која руши све од — Кобдена па до Балфура. Он је сам аутор свеје теорије и он је једини пезин гласник; али и то је неоспорно, да је Чемберлен један од првих дебатера што их је Енглеска икада имала и да његови говори могу заузети прва мјеста у свакој антологији говорништва. Од небројених говора, што их

УГОВОР О ЦАРИНСКОМ САВЕЗУ између Србије и Бугарске.

Свршетак.

Члан VII. При извозу производа једне савезне државе у област друге, забрањено је давати ма какве премије или бонификације изузимајући повраћај унутрашњих дажбина (трошарине, акциса октрова), које су на те производе или на материјал, од кога су они израђени, наплаћене.

Ради извршења овог овлашћења уговорено је ово:

1. повраћај унутрашњих дажбина при извозу производа у једну савезну државу може се извршити само у толико у колико су оне стварно према законским одредбама наплаћени, било на саме производе било на материјал од кога су израђени;

2. савезне владе обратиће нарочиту пажњу на то, да ни у ком случају повраћај не буде већи, но што износи стварно наплаћена сума дажбина, те да овај повраћај не би имао природу и дјејство извозних премија.

Извозне премије и извозне бонификације могу се јавити само при извозу у друге земље.

Индустријска предузећа осим повластица, које закони једне или друге савезне државе допуштају, или ће у најпријед допуштати, не могу ни у ком случају и ни под каквим изговором уживати, ни сада, ни у будуће, какву сталну или привремену повласту субвенцију државну, нити какве изванредне и изузетне тарифне олакшине на жељезницама при извозу својих производа у једну или другу савезницу, ако те тарифне олакшине не би нажиле и за извоз у друге државе.

Чл. VIII Савезне владе ће заједнички радити на томе, да се, усвајањем једнаких принципа законодавних, трговина, занати и индустрија унапријед, и да се поданицима једне савезне државе у другој допушта што је могуће већа слобода рада и тековине.

Сагласно томе, држављани једне савезне државе могу слободно путовати и настављати се у области друге, било само ради живљења било да се баве трговином, индустријом и занатом, или ма каквим другим занимањем; прибављају и отуђују како покретна тако и непокретна добра, и у опште биће у сваком погледу, па и у погледу дажбина онако исто третиран и као и сопствени држављани.

Изузетак ће се чинити само у томе, што ће они у савезној држави бити ослобођени:

1. Сваке обавезне јавне службе, било судске, административне или друштвене;

3. личне војне службе на суви и на води;

3. свију услуга и дажбина, принудних зајмова и осталих терета скопчаних са својом или закупом непокретних добара.

Чл. IX. Трговци, индустријалци и друга лица која ма какву радњу упражњавају, па се легитимизу и докажу, да

је у ово десет дана Чемберлен изрекао, извадићемо из најновијега, који је изрекао у Дербију, један одломак, који одговара одломку Грејову.

„Каже вам се — а драго ми је што и ја могу да потврдим — да је иметак наше земље велик, да је богатство све веће, а извоз већи него икад прије. Добро. Тако је Али ја вас позивам да промислите — особито ви радници — је ли то све, на што имате погледати? Није питање у томе, да у земљи буде богатства, него у томе, да земља буде обезбјеђена. Био је један чувени државник, присталица слободне трговине и економиста — Адам Смит, па је ипак говорио својим земљацима, да је одбрана змље више него њезино богатство, а то значи, да објекат јединства народа није у томе, да повећа нагомилано богатство, него да повећа опште добро.

А како је данас? Зар није истина, да у Енглеској једна трећина народа тапори и да је на рубу глади? Дакле, да будемо „мирни и захвални“, а велики дио народа не зна како да се окрене за стиги стенију! Има још нешто. Ми видимо, да науперизам расте: данас има преко милион људи у Енглеској, а нијесу старци — па не могу да раде, него их држава храни по радничким уочиштима и по инфирме ријама. Затим долази питање исцљивања. Кад остављате своје куће и селите се у друге земље — ви то не чините док вам је код куће добро. Свак је везан за своје сусједство, за обитељ, за мјесто гдје се родио; ви то остављате истом онда, кад видите, да за вас ондје нема више простора — а тако је, на жалост, све нише у овој земљи, за коју либерали кажу, да је на висини напретка. (Пресиданс). А онима, који ме прекидају, јер им није стало за озбиљне аргументе у овој ствари, нека падне на душу кривица, да овако стање остаје.“

У овом одломку који је један од средњих врсте у његовим говорима, наћи ћемо сну његову огромну вјештину дебатера.

у савезној држави, у којој стално живе, плаћају законски прописате порезе за упражњавање своје радње, биће, ако лично или преко путника и других заступника, који предетављају само ерписе или бугарски трговачке или индустријске куће, врше куповину или прикупљају наруџбине, са угледима робе или без ових, у другој савезној држави слободни од сваког даљег пореза.

Са држављанима једне савезне државе, кад посеђују панаџуре или тргове у другој савезној држави, ради вршења својих трговачких послова или ради продаје сопствених производа, поступаће се у свему овако, како се поступа и са сопственим држављанима.

Чл. X. Акционарска, командитна и друга трговачка, индустријска и финансијска друштва, а тако исто и осигуравајућа друштва, која су у области једне савезне државе законним начином установљена могу у области друге стране радити под истим условима као и домаћи, и биће, у погледу дажбина, које имају сносити, у свему изједначена с домаћим друштвима.

Чл. XI Држављани једне савезне државе имају у области друге иста права, која имају и домородни, у свему што се тиче заштите пролазака трговачких и индустријских марака, одједа и мустара, као и у погледу плаћања за регистровања ових.

Чл. XII. На жељезницама, како у погледу на врјеме рада, тако и на начин примана и отпиралања, пеће се са држављанима савезне државе и њиховим робом поступају неповољније но што се поступа са сопственим држављанима и њиховом робом.

Жељезнички тарифски ставови за пренос робе имају се тако утврдити, да рачунајући на тону и километар при извозу, увозу и провозу у или из области једне савезне државе у другу, не буде виши, него што су тарифски ставови, рачунајући на тону и километар на истим жељезничким пругама за локални саобраћај.

Савезне државе уредиће ово питање нарочитом конвенцијом о жељезничком савезу, која ће се закључити најдаље до краја 1906 године.

Чл. XIII Савезне државе поступаће с бродовима и њиховим товарима, који припадају једној или другој савезној држави, кад долазе у њихова пристаништа, у свему на исти начин као и с домаћим, како у погледу плаћања дажбина, за пристајање, тонажу и т. д. тако и у погледу товарења, истоваривања, претоваривања, дотоваривања робе и свега другог, што се односи на бродарство.

Члан XIV. Сопственици или закупци двовласних имања уживаће највеће олакшине у погледу обрађивања ових имања, пошаше и исхрањивања стоке на њима.

У случају сточне заразе савезне државе задржавају себи право да забране увоз стоке, било за обрађивање двовласних имања било на пошашу или исхрану.

Члан XV. Савезне државе задржавају право, да по међусобном споразуму уне-

Почео је као Антоније с потврђивањем назора либерала — јер у Дербију није никад прије говорио — па се послужимо Смитом, искривимо га, право двије горке истине о науперизму и исцљивању, које би се дале и друштваје протумачити, и то све тоном елегиче; а кад је једноме од оних пало на памет, да га прекине, прихватио је с мјеста, прешао у афекат и побрзо свој плезас.

И тај човек са својих 70 година који би имао да мисли да га на свакој раскрсници чека гроб — тај човек гдје руча, ту не вечера, него трчи од града до града и своје своју идеју. А против Чемберлена устаје сер Кампбел Банерман, који му име звучи као да удараш кладавом по наковњу — 80 годишњи је старац, па камо иде Чемберлен тамо трчи и он. Зашто је таква старост у Енглеској? Једноставно за то, што тамо у борби ишчежава персоналност и бори се само за идеју. А ништа тако не помлађује као она. На континенту, је ли иоле сједаше влас на политичару, он одмах апелира на њу, апелира на свој дугачки живот, на своје искуство, и бирач гледа готово увијек пред собом особу, за којом стоји — а често и не стоји — идеја.

Тога у Енглеској нема Чемберленова политика прелада је Енглеској једну велику дијамантску земљу и он се у својој данашњој кампањи није ни једанпут на то позвао. Кампбел Банерман био је вођа про бурске странке, и прије три године није смио на улици, да га који фанатик не утуче. Данас је на влади! А на континенту? О, на континенту — кад једна влада не зна како да одбрани своје непаља ло владаше, онда довикује опозицију: Прије тридесет година радили сте и ви исто! А зашто је то тако? Једноставно за то, што је у Енглеској слобода, а Маколај каже: the liberty is the reign of virtue and of order. А на континенту софизам реакционара стоји сав у томе: неслободан народ наља да остане и даље у неслободи, јер је онају њима оставила мане не слободних људи.

су у уговор сваку размјену, која се не би противила духу и основици, на којима је он закључен, ако би искуство показало, да би та размјена била корисна.

Члан XVI. Савезне државе закључиће, у току трајања овог уговора, конвенцију о новчаном савезу, и то по истим начелима и основима на којима је закључен латински новчани савез с тим, да по могућству уђе у конвенцију и ситан новац.

Осим тога, закључиће у истом времену и консуларну конвенцију, конвенцију о извршењу судских пресуда, о екстрадицији криваца, о дезертерима и конвенцију о мјерама.

Чл. XVII. Овај се уговор распростире на земље, које сада припадају или ће у напредак припадати царинској области једне или друге савезне државе.

Чл. XVIII. Овај уговор ступа у живот на дан 1. марта 1906. године по новом стилу.

Уговор ће важити до 1. марта 1917. године по новом стилу, када ће бити замјењен новим уговором о царинском савезу са заједничким царинама према иностранству. Ако једна или друга страна не би о томе изјавила жељу на годину дана прије истека овог уговора, престаје важити.

Чл. XIX. Овај уговор ратификоваће се и ратификације што прије измијењата у Београду.

Уговор је састављен у два равногласна пријерка.

За одостојерење свега овога пуномоћници су ставили своје потписе и печате.

Царински рат између Србије и Аустрије

Уредништво „Гласа Црногорца“ прекјуче по подне добило је из Биограда ову допешу:

Унаточ трговинском уговору и ветеринарској конвенцији, која важи до 16. фебруара, затворен је извоз и сам провоз стоке и живине на граници аустро-угарској на основу појављених случајева заразе, које никако и нема. Штампта једнодушно помаже владу. Трговци отказују Аустрији поруџбине робе.

Књижевност, умјетност и просвјета.

(Академско друштво Срба из Босне и Херцеговине „Рад“ у Беогу) Дне 20 децембра 1905 основало се и конституисало „Академско друштво Срба из Босне и Херцеговине „Рад“ у Беогу“. Друштву је задаћа: привредно научно образовање својих чланова држањем предавања и дебата, те оснивањем у том смјеру потребне књижице и чвтаонице.

У управни одбор су изабрани: предсједник cand. ing. Михаило Благојевић, потпредсједник cand. juris. Војислав Беса-

Кампбел Банерман позиваје у своју странку унионисте, то јест ону скупину, која је за врјеме Гледстонова министарства изишла из либералне странке и тако осујетила ирску самоуправу. Тој је скупини био Чемберлен на челу. Сад није оставио, а Банерман, да их повуче к себи, нагласко је, да се нова влада за сада не ће бавити home-rulem, а кад добије врјеме, да ће у томе питању најприје затражити повјерење земље. Унионисти су и принуђали Балфура, да даде оставку, јер су били противу протекционизма, па било то и онако милога, како је он замишљао. Чемберлен у својим говорима позива се највише на опасност од Њемачке, која да данас двоструко више увози у Енглеску, него ова у Њемачку. А либерали се позивају на то да би протекционистичке тарифе подигле цијену највужнијих ствари, за које радничка плата не би достјала.

Овај ће пут без сумње побједити либерална странка, али то не значи сирт Чемберленовој теорији. У побједи либерале не странке има за цијело много за себе и онај психолошки моменат, да је свака влада, па била и аџеоска, у двадесет година постала народу несносна и да се онарља оно људско „novam studere“. Ако сви знакови не varaју, Кобденов се систем данас преживио у Енглеској. У овај систем била је прије јака вода, да ће и остале државе поћи за Енглеском и увести слободну трговину. Догодило се противно. Енглеска је понудила свијету двије највеће културне тековине своје историје: парламент и слободну трговину. Ово друго није могло да прими клицу на континенту Чемберленов систем иде за тим, да научи Енглеску континенталном систему, систем реторзије — а нема сумње, да ће у скором времену и успјети

„Obzor“

овић, тајник cand. iuris Ђорђе Кретић, лагајник-књижевник stud. med. vet. Vaso Бабић; одборници: stud. phil. Вељко Вуја-синовић и stud. tehn. Петар Петковић.

Ревизиони одбор: cand. phil. Душан Максимовић, cand. iug. Пајо Зуровац и stud. forest. Светозар Зрнић.

Објављујући оснивање овог друштва Срба Јака из Босне и Херцеговине, управа друштва вели, да јој је дужност напоменути велику потребу, која је изазвала у живот овог друштва. „Академска је омладина из наше домовине малобројна, а дужност је сваког њеног појединца тим већа. Свесна тога увидјела је омладина, да јој је за њен будући рад у народу потребна спрема. Прије неколико година почели су се у ту сврху оснивати у разним универзитетским мјестима ужи кругови (т. зв. клубови), гдје је омладина из наших крајева долазила у додир, измјењивала своје мисли о народним приликама и тиме донекле ра- дила на самообразовању и спремама се за свој будући позив. Од колике је користи то било, не можемо сцијенити, али ипак није овај начин одговарао тешкој и озбиљној задаци, која нас чека у народу, јер ту није било срећеног рада. За то је у почетку све школске године целокупна академска омладина из наше домовине у Бечу — чији број износи преко седамдесет — закључила на своме првом састанку, да се оснује друштво са извесном задањом, што се и постигло. Задаћа је друштва на- пријед истакнута и, као што се види, успјех много зависи од његовог материјал- ног стања, те за то молимо све српске ро- дољубе, да га својим уписом у чланство или прилозима подпомогну.“

Члан помагач улаже сваке године нај мање 10 круна, члан оснивач 50 круна једном за свједо или у 10 једнаких мјесечних обраћа. Добровољар једном за свједо 100 круна, завјешта какав легат или дарује друштву неко добро једнаке вриједности.

Адреса: Akademischer Verein der Serben aus Bosnien und Herzegovina „Rad“, Wien I Universität.

(Распис награда). Матица Српска расписује из задужбине Јована Остојића и жене му Терезије рођ. Золак за годину 1906:

Награду од 50 дуката за поједине расправе или монографије из историје Срба.

Уједно се напомиње, да су из исте задужбине с роком до 31. децембра 1906. расписане још ове награде:

1. Живот и рад Саве Теколије — награда 50 дуката.

2. Монографије из историје српске књижевности. Према величини награда до 200 дуката.

3. Монографије из историје и етно- графије Буњевца. Према величини награда до 200 дуката.

4. Монографије из историје српске умјетности (сликарства, вајарства, музике и пјевања). Према величини до 80 дуката. Дјела на расписану награду не могу писци шикати под својим именом, него треба да их означе натписом или знаком. Име, презиме, положај и мјесто стано- вања морају писци у засебном писму на- писати, запечатити и обилежити га оним истим знаком или натписом, који је споља на самом дјелу.

Својом ће се она писма отворити, на којима је исти натпис или знак, који је и на награђеним дјелима. Остала ће се писма уништити.

Рукописи се не враћају.

Награда се издаје онда, кад писци поднесе дјело штампано или ако при- стане, да му се, уз уговор, дјело штампа издањима Матициним. У првом случају мора писца дјело издати за годину дана и Матици поднјети 25 комада.

Дјела која се штампају у „Бетопису“ могу писци, последије публикација у „Бето- пису“, о свом трошку прештампати или одштампати посебце.

(„Српски Књижевни Гласник“). Са 1906. годином „Српски Књижевни Глас- ник“ улази у шесту годину свог живота.

За пет година излажења „Српски Књижевни Гласник“ се трудио да оправда и пронађе симпатије с којима га је, су- дећи по његову одзиву, дочекала српска читалачка публика. С друге стране, он је, као и раније, настојао да задобије и при- купи око себе сваки даном све већи број одабраних сарадника из разних области књижевности, умјетности и наука, најод- личније представнике не само српске но и бугарске, словенске и хрватске књи- жевности.

Ове године радиће на „Српском Књи- жевном Гласнику“ сви његови досадашњи и будући сарадници: Г. Г. Алекса Шан- тић, Др. Александар Белић, Алфред Јен- сен, Андра Стефановић, Андреј Протић, Анте Габер, Б. гдан Поповић, Др. Божидар Николајевић, Божо Ловрић, Боровоје Поповић, Бошко Бишковић, Др. Брани- слав Петровић, Бранко Поповић, Др. Василије Ђерић, Вел. Рајић, В. Јорданов, Вељко Милићевић, Веселин Чајкановић, Вељко Петровић, Др. Влад. Видрић, Др. Влад. Поповић, Владимир Станимировић, Владимир Ђоровић, Др. Вој. Вељковић,

Др. Војислав Ђорђевић, Гај Добрић, Ге- расим Ивезић, Добросав Ружић, Драгомир Јанк вић, др. Драгутин Живадиновић, Драгутин Дамјановић, Г. Баласчев, др. Драгутин Протић, Душан Ђокић, Душан Симић, др. Ђилдо Божаћ, Ђура Димић, др. Едвард Михел, Иван Ђеја, др. Иван Ђорђевић, Иво Ђипско, Јаша Прдановић, Јелена Димитријевић, Јован Дучић, Јован Жујовић, Јован М. Јовановић, др. Јован Максимовић, др. Јован Радонић, др. Јован Скерлић, Јован Тамић, др. Јован Цвијић, Ј. Јенп Регали, др. К. ста Куманули, Коста Стојановић, Лазар Кнежевић, Љубомир Бабић Валеки, Љубомир Стојановић, др. Максим Арп, Марин Сабит, Мелан Бего- вић, Милан Грол, др. Милан Јовановић, Батут, др. Милан Милојевић, Милан Ра- кић, др. Мелан Ђурчин, др. Милоје Ва- сев, Милорад Јанковић, Милорад Митро- вић, Милорад Павловић, Милорад Петро- вић, Милосав Једић, Милош Ивковић, др. Милоје Стојиљковић, др. Милош Тривунац, Миодраг Ибровач, Милутин Јовановић, Михаило Аврамовић, др. Михаило Попо- вић, др. Михаило Гавриловић, Михаило Ђорђевић, др. Михаило Петровић, др. Ми- хаило Поповић, Милутин Ускоковић, Ми- ховил Никлић, Невесињски, Никола Ан- тула, Никола Петровић, Ник. ла Стана- ревић, др. Никола Стојановић, Павле По- повић, др. Петар Вукићевић, Петар Јан- ковић, Петар Кочић, Петар Кретић, Пет- ко Тодоров, Пијетро Косовић, Радоје Др- мановић, Риста Николић, Риста Одавић, Сава Урошевић, Светислав Петровић, Све- тислав Предић, Светислав Симић, Свети- слав Стевановић, Светозар Зорић, Светозар Ђоровић, др. Сима Тројановић, Слободан Јовановић, др. Станоје Станојевић, Стани- ша Станишић, Стеван Предић, Стеван Мо- крањак, Тјешимир Старчевић, др. Тихо- мир Ђорђевић, Урош Петровић, др. Франко Потоцњак, Цветко Манојловић.

Према обећањима, које је „Српски Књижевни Гласник“ и с других страна добио, круг његових сарадника може се у току идуче године само приширати.

Расписом мин. просвјете у Србији од 15. фебруара 1905. год. ПБр. 3208. пре- поручен је „Српски Књижевни Гласник“ за књижевне народних и средњих школа, на основу одлуке г. министра просвјете и црквених послова од 10. фебруара 1905. год. ПБр. 3208. Цијена је „Срп. Књ. Гла- снику“ на годину 18 динара.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Цетиње, 12. јануара.

(Службени деманти). У берлинском листу „Фосите Цјитунг“ изашло је саоп- штење, да су Црна Гора и Србија у по- шљедње вријеме закључиле савез против Аустро-Угарске; да је Црна Гора успјела да добије у Италији зајам за војне сврхе; да је вршена експериментална мобилиза- ција црногорске војске; да је наша војска добила експериментални задатак за про- дирање у Херцеговину и да су маневрама присуствовали преобучени српски и тали- јански официри.

Поводом ових скроз тенденциозних вијести, саопштених на сву прилику у намјери, да се компромитује лојалност Црне Горе и да се представи као елементар рушења мира и утврђеног реда на Балкану, саопштавамо овај службени деманти:

У основи је неистинита вијест бер- линског листа Vossische Zeitung, да је између Црне Горе и Србије закључен сав- саз против Аустрије. Исто тако су неистините вијести, да је Црна Гора у Ита- лији добила зајам за војне цијељи; да је вршена експериментална мобилизација наше војске с експерименталним задатком не- каког надзирања према херцеговачкој гра- ници, и да су маневрама војске присуство- вали преобучени српски и талијански офи- цери.

Црна Гора нема агресивне намјере на Балкану. Она је, вјерна политици одржања status quo на Балкану, ријешена све своје силе да употребљује на подизање свога унутрашњег благостања и на одржа- ње мира и реда на својим границама, чиме ће најбоље послужити и политици одржа- ња општег мира, којој политици служе и све велике силе.

(Стављен на расположење). Госпо- дин Ђузепе Скорција, двадесетогодиш- њи књ. пр. почасни генерални консул у Барију, стављен је на расположење због старости.

Послове књ. пр. консулата вршиће у будуће скоро наименована г. г. консул Кармине Гало и вице-консул Емануел Финароти.

(Наша колонија у Риму). „La Tri- buna“ јавља, да је наша колонија у Риму у там шњем нашем генералном консулату свечано прославила Нову Годину. Тога дана сви Срби, који живе у Риму, и наши и Србијани поданици, пошто је посланик Србије др. Миловановић био одсутан, били су гости нашег генералног консула г. Евгенија Поповића. Том приликом надрав- љало се обавијема братским српским др- жавама и српској народној мисли. Одушев-

љена је здравица напијена за срећу и здравље Књаза Николе, који је из сло- бодне руке дао Устав. Консул г. Поповић напио је у здравље Њихових Величанстава Краља Виктора и Краљице Јелене и за срећу Италије, земље свјетлости и слободе.

(Светосавска бесједа.) У простори- јама Зетског Дома вечерас у 8 час. уче- ники цетињске гимназије под надзором сво- јих наставника припређују светосавску бе- сједа. Програм је бесједе олабран. Улазни- це продају се данас цео дан у Чатаоници, у вече на каси. Мјеста се распродају према томе, ко се прије јави.

(Из Управе општине вароши Цети- ња.) Ту скоро је Управа Општине ва- роши Цетиња издала наредбу, да се ка породљима не смију звати друге женске до општине дипломирана бабица и при- јети се строгом казном како лицима, која би позвала у ту сврху особе које бесправ- но врше бабички посао, тако и онијима, која би се ухватила да тај посао врше, а немају за то право. У наредби, која је објављена нарочитим циркуларом, напоми- њу се укратко страхоте, које постижу мно- ге породице и уопште женскиње, које из- бјегава стручне бабице и љекаре, гдје су ови потребни и повјерава се особама које немају нарочите спреме за такве послове. Напомиње се и то, како се савјети бабице и љекара, који се односе како на породице тако и на новорођенчад, морају безусловне слушати, јер се опазило, нарочито код ни- жег стадежа, да се ти савјети не поштују ни цијене довољно, што има врло рђаве пошљедице по здравље па и живот дочи- нијех.

У наредби се још вели, да сиромашна класа цетињских становништва не пла- ћа ни бабици ни потребне љекове, сред- ства за дезинфекцију и т. д. јер све то за њих плаћа каса општине вароши Цетиња.

(Друштво за потпомагање заната и трговине у Црној Гори). — Заузима- њем г. Митра Ђуровића, члана В. Суда и народног посланика, нижеименована госпо- да нар. посланици прошле скупштинске сесије извјешта су се приликом примања својих дневница уписати за чланове осни- ваче и улагаче Друштва, и то за осниваче за 1905. год. — са по 6 круна: поп Ра- дован Павићевић, кап. Урош Шаулић, Марко Петровић, кап. Бајасић, Бајо Гар- дашевић, Јевто Вишњић, кап. Комненић, Милан Церовић, кап. М. Николић, Миха- ило Ивановић, Сава Драговић, Марко Вр- бица, Ј. Јовићевић, Др. Марушић, ком. Блажо Бошковић, војвода Л. Социца, Ву- кић Масловарић, ком. Стево Вукотић и Ђуро Вучинић; за улагаче за 1905, 1906. и 1907. г. са по 2 круне годишње: кап. III. Рајчевић, Радомир Вешовић, кап. Са- во Шестећ, кап. Душан Пекић, кап. Пе- тар Савовић и Новак Јововић; за улагаче за 1905. год. са по 2 круне: Мехмед-бег Ресулбеговић, Јусуф Каплановић, Осман Офић, Брахим Б. Ликовић, ком. Милош Меленица, кап. Сава Анђелић и Сава Кривокапић.

Сви именовани положише односне улоге у укупном износу од кр. 160 и благајна је друштвена са захвалношћу примила ту суму од г. Ђуровића.

Износци управе друштвена овај ли- јени примјер, моли поменути госпеду да се и даље и чешће овога друштва сјете, а нарочито приликом скупова, свадоба, крсних имена и т. д. и нарочито у оним мјестима, која су до сад пропустила ода- звати се позиву Управе на упис у члан- ство. — Друштву су упис у чланство и дарови добрих људи једини извор и сред- ство за постигнуће правилима одређене сврхе.

(Приредили парастос.) У недјељу у 11 час. прије подне у влашкој цркви на Цетињу приредили су парастос Божу С. Бошковићу, писару мин. иностраних дјела, његови цариградски школски другови.

(Сопственицима кућа на Цетињу.) Подавно је Управа Општине вароши Цетиња објавила била, да јој се имају прија- вити они, који би жељели увести воду у своје куће на Цетињу, када, довршењем новог општинског депозита, буде било до- вољно воде, што је већ сад постигнуто. Извјесан број сопственика кућа и при- јавио се за ово Општинској Управи и одбор општине на једној од скорашњих својих сједница узео је ову ствар у прет- рес те донио рјешење, да општина собом не развије воду у поједине куће, па да додичије напаћује око тога утрошени по- вац од сопственика кућа — како се испрва мислило читати — већ да се тај посао остави онијима чије су куће а да Општин- ска Управа учини грађанима услугу у тиме, што ће ангажовати којег од цетињских трговаца, да набави потребни материјал за развијање воде и да га онијима који ће воду у куће уврдити продаје под повол- ним условима, а тако да за сами рад око развијања ваје вјешта лица, која ће тај посао вршити под надзором општинских органа, а за умјерену плату, коју ће не- посредно примати од онијех у чије је куће воду уводити.

Сваки који воду у кућу увече мора испред своје куће о свом трошку намје-

стити рублине какви нареди општинска власт, т. ј. такав који ће општински органи — а никако сопственик куће — моћи отворити и затворити. У кући пак унутра има се о трошку сопственика намјести- ти контер, система који нареди општи- на, да се од маја до септембра може мје- рити колико је ко воде потрошио. Руби- нет и контер имају о свом трошку намје- стити и они сопственици кућа и вадова, која су до сад увели воду у куће.

Може неко потребни му материјал за увођење воде набавити са стране нешто средно и увести воду кад му је мило, али само има претходно извјестити Општин- ску Управу ради потребног надзора при- разу око тог увођења.

(Велики снијег.) Готово у цијелој Црној Гори, изузевши приморске крајеве, ових да- на нападао је врло велики снијег. На мјес- тима је дебео преко метар и по. Између Цетиња и Котора није могао делижане да саобраћа због великог снијега на Ђу- ковци. Надлежни су предузели све по- требне мјере, да се пут омах прочисти и успостави редован саобраћај.

Телеграми „Гл. Црногорца“.

БИОГРАД, 13. јануара у вече. — (Специјални телеграм „Гласу Цр- ногорца“). Српска влада уложиће код бечке владе протест ради мјера, које је Аустро-Угарска предузела против увоза свиња, рогате марве и пернате живине из Србије, јер је трговински уговор још у снази, па су ове мјере противзаконите, те се могу означити као вјероломство.

ПЕТРОГРАД, 8. јануара. — У званичним круговима влада добро расположење због избора Фалијера.

ТАНГЕР, 8. јануара. — Овамо је стигла американска ескадра.

БЕЧ, 8. јануара. — Србија оста- је при царинском савезу са Бугар- ском. Биоградска аустријска посла- ник саопштио је, да су трговински преговори прекинута.

ПЕТРОГРАД, 8. јануара. — Управа радничког савеза ријешила је, да се уздржи од демонстрација 22. фебруара, кад ће бити служена заупокојена литурђија погинулима. — Батум је у рукама бунтовника. Послата је војска.

БЕЧ, 8. јануара. — Велике св- ле повале су Грчку, да предузме мјере против шаљана чета у Ма- ђедонију.

ВАШИНГТОН, 8. јан. — Руз- велту је предат меморандум, којим се позива да посредује код великих сила ради рјешења балканског пи- тања. Меморандум је потписао 11 инглеских владика, 51 професор и 56 француских сенатора. Рузвелт је обећао да ће ствар предати на- борном суду у Хагу, као и питање о Јерменима.

ЦАРИГРАД, 9 јануара. — Цар- ском ирадом је наређено да се у Кре- воу поруче четири топоваче.

БЕРЛИН, 9 јануара. Кнез Арсен Карађорђевић, брат Краља Петра, не ће ући у српску војску, јер није добио апанажу. Цар руски наме- новао га је за команданта првог ко- вачког пука.

БЕЧ, 10. јан. — Аустрија је наредила, да се ватвори српска гра- ница. Тиме је отпочео царински рат. Румунија је противна трговачкој по- литици српској.

ЦАРИГРАД, 12. јан. — Једна грчка чета од 45 људи појавила се у Триховици у солунском вилајету. Амбасадор Инглеске предіо је ноту Порти да повиси три по сто царине у царинарницама македонским.

О г л а с.

Књ. Министарство Финансија и Гра- ђевина даваће СО на лицитацију 1-ог марта 1906 г. Контрат ће се дати ономе, ко се обвезе за највишу цијену набављати из иностранства морску со, добре врсте, би- бијелу, прегодишњезу, по мотри која се налази у канцеларији Министарства и пре- давати је у државне магацине: на Пла- ници, Ријеци и Бару.

Контрат ће се закључити на пет го- дина и требће соли око петнајест милиона кгр, која ће се предавати у државне ма-

газине у времену и по начину, који ће означити Министарство при самој лицитацији.

Предузимач мораће положити Министарству кауцију, у готову новцу, круна 20.000.

Они који би жељели лицитирати мораће се, у горе означени дан, пријавити канцеларији Министарства Финансија и Грађевина, где ће се и држати лицитација од 2—4 сата после подне, и претходно положити кауцију министарству истог дана, од 9—11 сати прије подне, јер иначе нико се неће допустити да лицитира.

На канцеларије Министарства Финансија и Грађевина Цетиње 16. децембра 1905. Број 1432. 4—5

Објава.

Прославне поштанске марке „Устав 1905“, остају и даље на неограничено вријеме у промету, а досадашње марке без натписа престају важити, како за унутрашњу тако и за међународну поштанску службу од 31. децембра 1905. год.

Сви они, који би имали поних и неупотребљених марка без натписа, а жељели би их промијенити, нека се обраће најдуже до 1. марта 1906. по ст. кал. најближој поштанској станици, која ће им их замијенити са истим вриједностима марка у новцу. —

Број 6929.

Цетиње, 23. децембра 1905. год.

На канцеларије Књ. Министарства Унутрашњих Дјела, Народне Привреде, и Пошта и Телеграфа. 2—3

Објава.

У неђељу 22. тек. мј. Министарство Војно давати ће на јавној лицитацији набавку од двијеста хиљада кила руметина.

Контрат ће се уступити повученом најнижој цијени, (ако ова буде повољна,) који се обавезује пренести горњу количину чистог, здравог, сувог, сасвим зрелог и од најбоље врсте руметина, франко на децимал у појном магацину у Подгорици.

Руметина ће се примати у тецају од 1. фебруара до 15. марта т. г., којег потоњег дана сва речена количина треба да буде потпуно предата у поменути магацин. Подузимачу се тражи четири хиљаде круна кауције у сигурном непокретном имању а Министарство Војно измириваће подузимачу новце саразмјерно предаји руметина.

Лициданти, снабђени са чистим картама за кауцију, које су потврђене од надлежних судских власти, како је непокретност у истима слободна од сваког пређашњег дуга, морају се означеног дана пријавити у Мин. Војно, где ће се лицитација одржати између 9 и 11 сати прије подне.

Из Адм. Одј. Мин. Војног. Рег. број 70. Адм. Одј. број 38.

1—3

СУДСКИ ПОЗИВ.

Књ. Обласни Суд у Бару на основу свог рјешења од 4. овог мјесеца број доњи, донесеног у кривичној парници због злочина убиства извршеног над Зефом Ђоновићем Пенђоновићем из Тејана, позива овим осумњиченог учесника у убиству Зејне (Неда) Јусефова Драговића из Брајине да на дан 15. фебруара ове године предстане Књ. Обласном Суду ради одбране, којег дана ће се одржати јавна расправа по наведеном убиству. У случају ако се позвати не пријави, суд ће доијети пресуду in kontumaciam, па ма и на штету позваоца. —

К броју 249.—V—1905.—35.

У Бару, 5. јануара 1906. год.

Књ. Обласни Суд:

Судија, А. В. Рађеновић.

Зван.

1—3

Службена објава.

О Г Л А С.

Јавна продаја непокретности оид Маџа Ибраћева Пулте, услед непријаве купца — црногорског држављанина — поново се износи на јавну продају која ће се и извршити на 20. јуна 1906. г. Вађа оглас у прилогу 40. броја „Гласа Црногорца“ ове год.

Број 825.

Удљив, 20. децембра, 1905. г.

Општински Суд Вароши Удљива.

Р. 51. Број 311 1—1

О Г Л А С.

Према рјешењу Књ. Обласног Суда у Бару од 26. августа ове год. број 1107—IV—1904—130. износи се на јавну продају доле описана непокретност Риста Ивова Вуксановића из Глухог Дола, процијењена круна 1250.

Продаја ће се извршити у Канцеларији Капетан-ког Суда на Виру.

За продају се одређују три рока: први 20. јануара, други 20. фебруара а трећи 20. марта 1906. год. у 8 сати прије подне.

На прва два рока неће се непокретност уступити испод процијењене вриједности, а на трећем и ниже али никако испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности.

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процијењене вриједности. Позивају се сви они, који имају на непокретност какво реално право, дужникови повјероци и они, који имају право прече купње да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности

У „Менаку“ земље оранице рала $\frac{3}{4}$, која граничи: од истока и запада ријеком од сјевера земљом Тома Милова Кнежевића, од југа земљом Рада М. Бурановића. Број 760—445—1904.

Вир. 19. децембра 1905.

Капет. Суд.

Капетан Лазар Т. Пласенић.

Р. 173.

Бр. 312

1—1

О Г Л А С.

У смислу рјешења Књ. Обласног Суда на Цетињу од 2 септ. 1905 год. број 3814 ех 1904—IV—1903—764, јавна продаја куће Луке III. Ковачевића из Цетиња извршиће се 7. фебруара 1906 год. као на дан последњег рока.

Види оглас у прилогу 21. броја „Гласа Црногорца“ од 28. маја 1905 г. Број 3814 IV—1903—764.

Цетиње, 4. јануара 1906 г.

Из канцеларије Књ. Обласног Суда.

Р. 68

Бр. 6

1—1

О Г Л А С.

Јавна продаја непокретности Боице М. Милутиновића из стијене извршиће се 15. фебруара и 15. марта 1906. године. Види оглас у прилогу 52. броја „Гласа Црногорца“ из 1905. године.

К Броју 969. 115—1905. г.

На Дукљи, 4. јануара 1906. г.

Кап. Суд Пиперска.

Капетан, В. Вузинић.

Р. 45

Бр. 9.

1—1

О Г Л А С.

На основу пресуде Књ. Обласног Суда на Цетињу од 20. октобра 1904 г. Број 1925 ех 1904—IV—1904—441. износи се на јавну продају доле описана непокретност Пера Драгова Липовине из Вјелаша, која је процијењена круна 340.

Продаја ће се извршити у Вађицама. За продају одређују се три рока: 20. јануара, 20. фебруара и 20. марта 1906 г. у 4 сата после подне.

На прва два рока неће се непокретност продати испод процијењене вриједности а на трећем и ниже, али никако испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности. Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процене.

Позивају се сви они, који имају на непокретност какво реално право, дужникови повјероци и они, који имају право прече купње, да се пријаве Суду прије прве продаје.

Опис непокретности

Један комад земље у којему има од прилике $\frac{1}{4}$ од рала и 2 листосјека горе око исте у „Долове“. Граничи: од истока гором Крпуна Буришина, од сјевера и запада гором Николе Перова и земљом Стева Јопова, а од југа гором истога Пера.

Број 862.

Вађице, 21. децембра 1905 г.

Кап. судијети, Богодо Мартиновић.

Р. 178.

Бр. 12.

1—1

Приватне објаве.

ПОШТАНСКЕ МАРКЕ

Црногорске (као и бугарске, турске, српске, грчке, босанске, и т. д.) купујем по највишој цијени, у свакој количини.

Једну збирку од 15.000 разних марка распродајем са 50 до 70% рабата (попуста) На захтијевање шаљем мен-лико од истих за избор.

Адреса: А. Weisz,

Wien I. Adlegasse N-ro 8.

П. п.

Бр. 148

7—8

НАЈБОЉИ И НАЈЛЕПШИ И

избор за куповање

свих српско правосл. црквених утвари и то: свијетлих и црних одежда, неба, латија, барјака, подјелеја, крстова, пути-

ра, кадоница, цретохљебница, ђивота, рипа, целиваћих и свечарских икона, руских икона у разним врстама, историјских слика и т. д. и т. д. У својој радионици израђујем најбогатије иконе и Христове гробове по врло умјереној цијени.

Својим врло поштованим муштеријама јемчим да ће код мене бити најсавјесније послужени, јер држим рибу прве и најбоље врсте, а продајем по цијени јефтиније него игде.

Поруке извршујем одмах најтачније и најсавјесније.

— Илустровани ценовник шаљем у кретопасти бесплатно. —

Молећи за обилате поруџбине, јесам с поштовањем Никола Ивковић.

у Новом Саду, у Дунавској улици у својој кући.

П. п.

Бр. 169

4—5

ИЗВРСНО ПРОШЛОГОДЊЕ ВИНО,

Ект. кр. 53. франко Котор. Експедирам само у последе ми бачве франко у Оцањ —

П. п.

Петковић.

Б. 188

4—4

Примам црногорске марке свију издања, чисте, неразбучене, поништене од пет круна 45% а све остале по 40 и 35%.

Цетиње.

Б. Новковић.

Р. 22.

Бр. 3.

2—3

Објава.

Част ми је доставити штованој публици да је Компанија Сингер дионичког друштва шиваћих машина на молбу муштерија дозволила послати учитељицу специјалну за вјештачки вес, за швење, кројење и цртање све врсте бијелог рубља и женске робе; чим је прилика свакој женској да научи све оно што је потребито свакој фамилији. Школа почиње у Подгорици 15. фебруара а биће на Цетињу, Ријеци, Вирпазару, Данилов-граду, Накшићу, Шавнику, Колашину, Андријевици. Слободан је свако у радњи наручити сваку хаљину на израду. Под гаранцијом у депозиту имамо сваке врсте машина по утврђеној цијени.

Подгорица, 4. јануара 1906.

За Компанију Сингер шиваћих машина главни заступник Ристо Руиндо.

Р. 104

Бр. 5

1—5

Старе црногорске употребљеве пошт. марке као и друге источних држава купујем по најбољој цијени. Понуде и пошиљке регулишу се преко поште. Скупљачима разпродајем збирку од 15000 разних марка.

А. Weisz Briefmarkenhandlung
Wien I Adlegasse 8.

П. п.

Бр. 8

1—8

ПОЗИВ

на VI-ту редовну главну скупштину акционара

Прве Никшићске Штедионице у Никшићу,

која ће се одржати 25. јануара 1906. у просторијама кафане „Браћа Вуца“, те отпочети свој рад у 8 сати у јутро.

Као улазница служи уплатна књижица према чл. 15. штедионичких правила.

Дневни ред:

1. Извјештај управног одбора о раду у години 1905.

2. Рачунски извјештај управног одбора биланс и рачун добитка и губитка.

3. Извјештај надзорног одбора о свом раду у години 1905.

4. Одобрење закључних рачуна.

5. Предлог управног одбора о поједи чистог добитка.

6. Разрјешница надзорном одбору, а избор новог надзорног одбора.

7. Евентуални предлози.

Председник:

Поп Ђока Мијушковић.

Р. 108.

Бр. 11

1—2

Накладом штампарије Мирослава Спана у (сријемској) Митровици изшло је у српском преводу, сензационално дијело потпуног Билзе-а (Фрица пл. од Кирбурга) под насловом:

ИЗ ЈЕДНОГ МАЛОГ ГАРНИЗОНА.

савремена слика из војничког живота.

Послије оних догађаја и неприлика, које је потпуног Билзе, издавши своје дијело доживио; побудило је жељу цијелог образованог свијета, да дијело тог младог потпуног прочита.

Дијело хиљада примјерака, није могло да задовољи немачку читалачку публику, изузевши грађане црквине немачке, пошто је исто дијело за њих забрањено.

Сад се пак Србима пружа прилика, да то дијело прочитају у лијепом и чистом српском језику и да виде:

Зашто је то дијело Билзе написао?

Зашто је за Њемачку забрањено и

Зашто су Билзе а затворили.

Књига износи 17½ штампаних табака и стаје 250 к. Ко поруча 10 књига добија једанајесту на поклон са плаћеном поштомарком. За Србију Дин. 270, а 9 књига 20 дин., плаћена поштомарком. Само ко умишљеном поштомарком добија књигу са плаћеном поштомарком —

Накладна штампарија

Мирослава Спана

Митровица (Сријем).

П. п.

Бр. 111

1—10

Јавна благодарност.

Јављамо нашој браћи, кумовима и пријатељима, да се наш никад непрежалењи син, односно брат и рођак

† ВИДАК МИТРОВ ЗВИЦЕР,

преселио у вјечност у цвијету младости у 23-њој години свога живота, на 15. новембра ове године у Коло—Рад, у сјеверној Америци, а послаје тридесет-дневниг боловања. Поражен тугом и жалости која нас задеси не можемо пропустити да дубоко не изјавимо благодарност браћи: Црногорцима, Хрпеговцима и Србима из Аустрије и Хрватима, који се налазе у Коло—Рад, који нежалише труда, за вријеме боловања, као и око смрти и погребна нашег милог покојника. Особита хвала тамошњим љекарима, који се трудили да нам из чељусти смрти уграбе нашег драгог покојника.

Вјечита хвала нашој браћи Цуцама, који на глас смрти јавише нам као и то: што из тамошњег „осигуравајућег друштва“ извадише посмртни завјештај нашег милог покојника и упутисе ожаловљеноме му оцу 2500. круна

Хвала браћи Цуцама, Ђеклићима Чевљанима, Ђелићима, Загарчанима и свима нашим пријатељима који лично или ма којим путем показаше се саучесници у овој нашој великој жалости.

Цуце, (Челина) 30. децембра 1905.

Ожаловљени:

Отац Митар, мајка Ђурђа; брат Ђакоје, сестре: Рукица, Стана, Милица и Јована, рођаци поручик Ђакоје, офицери Перко и Крето; Завиша и Симо.

Р. 190

Бр. 2

1—1

Јавна захвалност.

Свима сродницима, пријатељима и познаницима јављамо жалосну нам вијест, да се наш драги супруг, односно отац

МИЈАТ СТЕВОВ ПОПОВИЋ

3. овог мјесеца у 82 години живота преселио у вјечност.

Пречасном мјесном свештенству, грађанству обојег пола, који нам лично саучешћа изразеше и милог нам покојника до вјечне куће испратише, као и свима оним, који нам телеграфски или писмено изразеше саучешћа особито од срца благодаримо.

Подгорица, 7. јануара 1906. год.

Ожаловљени:

супруга Милица; синови: Нешо, Стеван, Васо и кћер Стефа, са осталим родбином.

Р. 85.

Бр. 10

1—1